

26_György Réti_II (ez a szám utalás arra, hogy a 9. szám alatt már jelent meg egy írása a holocaustról)

Eugenio Alberti Shatz

Előszó Réti György „Rövid bogliascói történetei”-hez

Az itt olvasásra ajánlott négy történet az Itáliában 2001-ben és 2004-ben tett két tanulmányút eredményeként születtek. Első magját képezik annak a könyvnek, amelyeket fotók, valamint az olasz mellett magyar, orosz és angol nyelvű szövegek is fognak alkotni. Kívánjuk a Szerzőnek, hogy mielőbb találjon kellőképpen felvilágosult kiadóra! A Ligur tengerpart, a távlatok, a Montale megénekelte illatok elbűvölik Rétit, és egy majdnem Stendhal szindrómaként hálózzák be őt (NB! Shatz itt az „*i-reti-scono*” kifejezéssel egy lefordíthatatlan szójátékot alkalmaz), ami olyannyira jellemzi a Keletről jött embert midőn Itáliában tesz látogatást. Annyiszor láttam a mélységes lelkesedés efféle megnyilvánulásait az olasz művészet és táj szépsége láttán, hogy megtanultam tisztelni ezt a jelenséget. Aki a szépség láttán lelkesedik, az nekem mindig rokonszenves, mert egy férfi meghatottsága sohasem patetikus.

A lélek felrázásának képességéhez Réti hozzá tesz még egy tulajdonságot: a diplomatáét, az Itália és Magyarország közötti kapcsolatok tudósáét. Amikor a találkozóiról mesél, mintha a nemzetek közötti találkozókról beszélne, amelyek szertartás szerint mennek végbe. Ennek a látásmódnak értelme: a diplomata számít az emberek jóságára, nem indíthat elsőként háborút, és véráldozatokat nem követelő utat kell választania. Szükségképpen Candide-ra hasonlít.

Réti diplomáciai pályafutásának elmúlt 40 évében Kínában, Vietnamban, Albániában és Itáliában képviselte hazáját, s ezzel párhuzamosan 12 könyvet és mintegy 200 más írást tett közzé.